

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobkyně: **J. M.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem v Praze 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem v Jihlavě, Žižkova ul. 57, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2014, č.j.: KUJI 9919/2014, spis.zn.: ODSH 123/2014 Pe, t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. **Rozhodnutí žalovaného, obsah žaloby, vyjádření správního orgánu**

Rozhodnutím ze dne 12. 12. 2014, č.j.: KUJI 9919/2014, spis.zn.: ODSH 123/2014 Pe, Krajský úřad Kraje Vysočina jako odvolací správní orgán zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil napadené rozhodnutí o námitkách správního orgánu prvního stupně, tedy Městského úřadu Havlíčkův Brod, Odbor dopravy, úsek dopravně správních agend, ze dne 4. 12. 2013, č. j. DOP/4413/2013-MZ-15. Tímto rozhodnutím zamítl správní orgán prvního stupně námitky žalobkyně proti záznamům bodů, které byly provedeny na základě oznámení Policie České republiky o uložení pokut v blokových řízeních.

Ve včasné žalobě žalobkyně namítla, že záznam 3 bodů z rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, č.j. MMJ/OD/12052/2013-9, které nabylo právní moci k 4. 10. 2013, nebyl způsobilým podkladem k provedení záznamu bodů, neboť vykonatelnost tohoto rozhodnutí byla odložena. Tvrdila, že dle jejího přesvědčení je zápis bodů jednoznačně vedlejším trestem (sankcí), jež nastává přímo ze zákona. Tato sankce má za účel sledovat recidivní chování řidiče, které má za určitých podmínek spočívajících v dosažení 12 bodů za následek trest (sankci) spočívající v odnětí řidičského oprávnění na dobu nejméně 12 měsíců.

Odkázala na náleze ÚS ze dne 30. 9. 2008, sp. zn. II. ÚS 1260/07, v němž byl dle názoru žalobkyně vysvětlen smysl a účel § 83 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o přestupcích“). Ústavní soud v tomto nálezu zdůraznil, že „*odklad výkonu rozhodnutí představuje nikoli jen odklad vynutitelnosti, ale i odklad všech účinků zamýšlených právě tímto rozhodnutím, jehož výkon se odkládá. Účelem tohoto institutu je minimalizace škodlivých následků, z čehož vyplývá, že rozhodnutí o odložení výkonu správního rozhodnutí je nadáno schopností působit i zpětně s účinky ex tunc (od počátku doby, po kterou měly účinky rozhodnutí, jehož výkon se odkládá, vůbec nastat či trvat). Správní rozhodnutí tak z formálního hlediska zůstává sice pravomocným, uložené povinnosti však nelze vynucovat, odejmutá oprávnění zůstávají (prozatím) zachována. Pakliže by byl přiznán jakýkoli účinek rozhodnutí, které je sice v právní moci, ale jehož výkon byl odložen, jednalo by se o přehnaně formalistický ba textualistický přístup k výkladu práva vedoucí k porušování základních práv a svobod.*“

Dále poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2007, č. j. 1As 24/2006-86, v němž tento soud zdůraznil, že samotný jazykový výklad bez vnímání a poznání smyslu a obsahu právní normy vtělené do právního textu nemůže být jedinou výkladovou metodou. Ve stejném duchu je rovněž Nález Pléna ÚS – Pl. ÚS 33/97. Namítla, že na daný případ je nutno nahlížet v celém kontextu, kdy pojem „odklad všech účinků zamýšlených právě tímto rozhodnutím, jehož výkon se odkládá, se zcela logicky vztahuje na všechny atributy vydaného rozhodnutí, tedy i na tzv. zápis bodů do karty řidiče.“ Zapsané body představují pro řidiče svými následky významný zásah, neboť pro případ, že byly neoprávněné, pak je lze považovat za škodlivé shodně jako např. uložení sankce zákaz řízení.

Připomněla, že na základě rozhodnutí vydaného Magistrátem města Jihlavy dne 18. 11. 2013, č. j. MMJ/OD/12052/2013-22: JID:148917/2013/MMJ, byl odložen výkon rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 11. 7. 2013, č.j. MMJ/OD/12052/2013-9 JID: 89857/2013/MMJ, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 24. 9. 2013, č. j. KUJl 63451/2013 sp. zn. OOSČ 636/2013 OOSC/216. Jednalo se o odklad výkonu rozhodnutí, kterými byla žalobkyni uložena sankce pokuty ve výši 4.000,-Kč a dále sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu dvou měsíců ode dne nabytí právní moci, do pravomocného rozhodnutí Krajského soudu v Brně o podané žalobě.

Zopakovala, že sporované rozhodnutí není způsobilým podkladem pro zápis do registru řidičů, a to právě pro odklad účinku vydaného rozhodnutí. V této souvislosti zmínila rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9As 96/2008-44, kdy v odkazovaném rozhodnutí správní orgán posuzuje, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu se způsobilým podkladem.

Žalobkyně svoji zásadní žalobní námitku shrnula takto: „*Právě přerušení výkonu rozhodnutí postupem předjímaným v ust. § 83 odst. 1 zákona o přestupcích, s účinky ex tunc, je nadáno takovým účinkem odložení účinků zamýšlených právě tímto rozhodnutím, jehož výkon se odkládá, kdy dané rozhodnutí není v daném okamžiku způsobilým podkladem pro zápis bodů.*“

Z vytýkaného důvodu navrhla zrušit obě podkladová rozhodnutí správních orgánů, vrátit jim věc k dalšímu řízení a přiznat žalobkyni náhradu nákladů řízení, které na svoji obranu účelně vynaložila.

Žalovaný se k výzvě krajského soudu vyjádřil ve svém stanovisku s datem 17. 6. 2014. Ve vyjádření nejprve zopakoval podstatný obsah samotné žaloby. Následně konstatoval, že rozhodnutí o námitkách bylo správním orgánem vydáno dne 4. 12. 2013 a rozhodnutí o odkladu výkonu rozhodnutí č.j.: MMJ/OD/1205212013-9 ze dne 11. 7. 2013 nabylo právní moci až dne 5. 12. 2013. Správnímu orgánu prvního stupně bylo doručeno dne 9. 12. 2013. Tedy odklad výkonu rozhodnutí nabyt právní moci až po vydání napadeného rozhodnutí o zamítnutí námitek a neměl, a ani nemohl, mít žádný vliv na rozhodování v napadeném řízení o námitkách proti záznamu bodů. V době vydání napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení žalobkyně byl i přestupek žalobkyně ze dne 4. 5. 2013 ukončen rozhodnutím Magistrátu města Jihavy ze dne 11. 7. 2013, č.j.: MMJ/OD/12052/2013-9, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci k 4. 10. 2013. Žalobkyní sporované rozhodnutí je pravomocné a v souladu s ním náleží žalobkyni za přestupkové jednání příslušný záznam bodů.

Dále žalovaný zdůraznil, že žalobkyně v rámci odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (ze dne 4. 12. 2013, č. j. DOP/4413/2013/MZ-15) skutečnosti týkající se odkladu výkonu rozhodnutí a jeho vlivu na záznam příslušných bodů nenamítala. Neučinila tak i přesto, že byla řádně vyzvána k doplnění důvodů svého odvolání. Výzva správního orgánu zůstala oslyšena, ten potom v intencích § 82 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), posoudil odvolání tak, že se žalobkyně domáhá zrušení celého prvostupňového rozhodnutí. Posoudil tedy řízení, které předcházelo vydání rozhodnutí a uzavřel, že bylo vydáno v souladu s právními předpisy.

I přes to, že žalobkyně neučinila spornou otázku odkladu výkonu rozhodnutí na vliv na záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, považoval žalovaný za potřebné připojit své stanovisko a uvedl, že všechny záznamy bodů byly žalobkyni provedeny správně, a to na základě příslušných pravomocných rozhodnutí. Rozhodnutí o odkladu výkonu rozhodnutí nemá dle žalovaného vliv na provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, jelikož záznam bodů je proveden dle § 123b odst. 2 silničního zákona a to na základě pravomocného rozhodnutí. Odklad výkonu rozhodnutí neruší právní moc rozhodnutí, pouze odkládá výkon příslušného rozhodnutí, tj. jeho účinky. Dle žalovaného rozhodnutí o odkladu výkonu rozhodnutí tedy nenaplnuje žádnou ze zákonných podmínek pro možný odečet bodů dle § 1232e silničního zákona.

Pouze na dokreslení situace žalovaný doplnil, že žalobkyně se dne 9. 7. 2013 dopustila dalšího přestupku (opět překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o více jak 20 km/h). Za toto jednání by v případě nedosažení celkového počtu 12 bodů náležel žalobkyni další záznam tří bodů v bodovém hodnocení řidiče. Řízení o tomto

přestupku bylo ukončeno rozhodnutím Magistrátu města Jihlavy a dne 9. 11. 2013 nabylo právní moci.

Na vyjádření žalovaného zareagovala žalobkyně replikou ze dne 16. 7. 2014. Namítla, že žalovaný zopakoval textualistický výklad dané právní normy, kdy zcela nehledí na její smysl a účel a faktickou právní aplikaci provádí zcela bezmyšlenkovitě. Odkázala se na právní závěry, které jsou uvedeny v žalobě s tím, znovu připomněla nálezy Ústavního soudu, resp. jeho část, kdy zdůrazňuje, že **„odklad výkonu rozhodnutí představuje nikoli jen odklad vynutitelnosti, ale i odklad všech účinků zamýšlených právě tím rozhodnutím, jehož výkon se odkládá“**.

Žalobkyni je známo, že jsou zde odlišné právní názory i v rámci Nejvyššího správního soudu na institut „bodů zapisovaných do karty řidiče“. V daném případě je i tento právní rozpor zcela bezvýznamný pro daný případ, jelikož:

a) **pokud jsou body sankcí v materiálním smyslu** (ať se zve *sui generis* či jinak), tak je zde zcela logický dopad ust. § 83 odst. 1 zákona o přestupcích, o kterém žalobkyně pojednává v žalobě samotné, na kterou se tímto v podrobnostech odkazuje,

b) **pokud jsou body „administrativním“ zápisem (rozuměj čistě formálním)**, tak zcela logicky nemohou být zapsány do karty řidiče, pokud je vykonatelnost odložena, z prozaického důvodu, že právě dané rozhodnutí není vykonatelné.

II. Skutková zjištění

Krajský soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání a to v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), za prezumovaného souhlasu obou účastníků.

Ze správního spisu následně ověřil tento skutkový stav věci.

Magistrát města Jihlavy vydal dne 11. 7. 2013 (blíže již specifikováno v části I.) rozhodnutí, kterým uznal žalobkyni vinnou z přestupku (překročení nejvyšší povolené rychlosti mimo obec o 32 km/h). Za toto jednání jí uložil pokutu a zákaz činnosti spočívající v řízení všech motorových vozidel po dobu dvou měsíců. K odvolání žalobkyně pak Krajský úřad Kraje Vysočina rozhodl dne 24. 9. 2013 (rozhodnutí již rovněž výše specifikováno) a s nepodstatnou změnou odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí správního orgánu potvrdil.

K žádosti žalobkyně rozhodl Magistrát města Jihlavy dne 18. 11. 2013 (č. j. též specifikováno) tak, že odložil výkon rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 11. 7. 2013, č.j. MMJ/OD/12052/2013-9 JID: 89857/2013/MMJ, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 24. 9. 2013, č. j. KUJL 63451/2013 sp. zn. OOSČ 636/2013 OOSC/216 (viz rozhodnutí uvedená v předchozím odstavci). Rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 12. 2013.

Součástí správního spisu je „Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského

oprávnění“ ze dne 16. 10. 2013. Tato výzva byla žalobkyni řádně doručena dne 18. 10. 2013.

Z výpisu z bodového hodnocení řidiče ze dne 16. 10. 2013 vyplývá, že se žalobkyně v době od 23. 7. 2011 do 4. 10. 2013 dopustila celkem pěti přestupků, přičemž spácháním posledního z nich dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.

S ohledem na námitky žalobkyně, která vyslovila pochybnost, že by se dopustila přestupků ve vytýkané míře a v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5As 39/2010, si správní orgán prvního stupně vyžádal ověřené kopie pravomocných rozhodnutí (pokutových bloků) za přestupky, které žalobkyně spáchala dne 23. 7. 2011, dne 19. 5. 2012, dne 28. 5. 2012 a dne 12. 5. 2013. Tyto listiny porovnála s údaji obsaženými v „Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení“. Ověřil, že řízení o výše uvedených přestupcích skončila uložení blokové pokuty, kterou žalobkyně vždy uhradila.

Poté, kdy žalobkyně, resp. její zmocněnec, neragoval na výzvu k seznámení se s podklady rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů, rozhodl Městský úřad Havlíčkův Brod dne 4. 12. 2013 tak, že námitky žalobkyně zamítl a záznamy provedené na základě zjištěných oznámení Policie České republiky a rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy potvrdil. V odůvodnění tohoto rozhodnutí specifikoval konkrétní přestupky včetně orgánů, které o přestupcích rozhodly, včetně výše pokut a charakteru uložených trestů za přestupek spáchaný dne 4. 5. 2013.

Žalobkyně se bránila včasným odvoláním, které nemělo řádné náležitosti, a proto byla správním orgánem prvního stupně vyzvána k jeho doplnění. Po marném uplynutí lhůty pro doplnění odvolání rozhodl žalovaný o jeho obsahu dne 12. 2. 2014, tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Toto rozhodnutí učinila žalobkyně předmětem soudního přezkumu.

Součástí správního spisu je na čl. 40 dále rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 15. 10. 2013, které nabylo právní moci dne 9. 11. 2013 a z něhož vyplývá, že žalobkyně se dne 9. 7. 2013 opět dopustila přestupku. Za rychlou jízdu jí byla tentokrát udělena pokuta 5.000,-Kč a zákaz činnosti spočívající v řízení všech motorových vozidel po dobu 4 měsíců. Odkazem na toto rozhodnutí, které je bez vlivu na rozhodnutí přezkoumávané, se žalovaný zjevně snažil upozornit jednak na opakované přestupky žalobkyně, a jednak na skutečnost, že i pro případ úspěchu žalobkyně v tomto soudním řízení stejně již opět dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.

II. Právní úprava a stanovisko krajského soudu

Podle ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, „*příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do*

5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.“

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, „*nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odst. 3 téhož ustanovení shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.*“

Krajský soud v dané věci ověřil, že správní orgán prvního stupně postupoval přesně v intencích zákonných ustanovení. Na oznámení o tzv. „vybodování se“ žalobkyně zareagovala námitkami, v nichž uvedla, že **„vzhledem ke skutečnosti, že jsem na pochybách, že bych se dopustila v takové míře dopravních přestupků, které jsou předmětem bodového systému, podávám námitky do všech záznamů, které jsou předmětem Výpisu z bodového systému řidiče.“**

Správní orgán prvního stupně na výše uvedenou výhradu zareagoval tím, že si vyžádal ověřené kopie pokutových bloků, které porovnal s údaji v zaslaných oznámeních o uložení blokových pokut. Výsledek svého zjištění jasně specifikoval ve svém rozhodnutí o námitkách ze dne 4. 12. 2013. A pochopitelně doplnil o záznam posledního přestupku, v důsledku něhož žalobkyně dosáhla 12 bodů. Jednalo se o přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, který žalobkyně spáchala dne 4. 5. 2013 porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona. Rozhodnutím Magistrátu města Jihlavy ze dne 11. 7. 2013, které nabylo právní moci dne 4. 10. 2013, byly žalobkyni kromě již zmiňovaného trestu (pokuta zákaz řízení všech motorových vozidel) zaznamenány 3 body.

Jak již uvedeno, žalobkyně se sice proti tomuto rozhodnutí odvolala, nicméně žádné konkrétní námitky nevznesla. Odvolání nedoplnila ani přes řádnou výzvu správního orgánu. Ten poté logicky a v souladu s ust. § 82 odst. 2 správního řádu vyhodnotil, že se žalobkyně domáhá přezkoumání celého rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo. Po ověření správnosti podkladů (jednotlivých oznámení o uložení blokové pokuty spolu se záznamem bodů) pochybení prvostupňového orgánu neshledal, odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Správní orgány tak postupovaly plně v intencích dosavadní soudní praxe, kdy lze odkázat na rozsudek Krajského soud v Hradci Králové – pobočka Pardubice ze dne 24. 6. 2009, č. j. 52 Ca 10/2009 - 78, v němž uvedený soud vyjádřil tento právní názor: „**Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání.** Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a

zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“

Potud by bylo možné uzavřít, že žalovaný při svém rozhodování nepochybil, rozhodnutí je v souladu se zákonem a jeho závěr odpovídá ustálené soudní judikatuře. Žalobkyně ovšem předmětem žaloby učinila tu námitku, že záznam 3 bodů z rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 11. 7. 2013 nebyl způsobilým podkladem k provedení záznamu bodů do EKŘ, neboť vykonatelnost tohoto rozhodnutí byla odložena. K argumentaci žalobkyně postačí odkázat na její žalobu zachycenou v části I. tohoto odůvodnění.

Žalovaný považoval za potřebné vyjádřit k uvedené námitce své stanovisko, byť předeslal, že v rámci správního řízení nebyla tato vznesena. I přes novou námitku žalobkyně setrval na správnosti svého rozhodnutí a zdůraznil, že záznam bodů je proveden dle § 123b odst. 2 silničního zákona na základě pravomocného rozhodnutí. Odklad výkonu rozhodnutí neruší právní moc rozhodnutí, pouze odkládá výkon příslušného rozhodnutí, tj. odkládá jeho účinky. Rozhodnutí o odkladu výkonu rozhodnutí nenaplnuje žádnou ze zákonných podmínek pro možný odečet bodů dle § 123e silničního zákona, a proto je záznam bodů v tomto případě zachován.

Nad rámec podstaty sporného žalobního bodu žalovaný ještě upozornil, že se žalobkyně dne 9. 7. 2013 dopustila dalšího přestupku, za který byl učiněn další záznam tří bodů do bodového hodnocení řidiče. Je pochopitelné, že pro samotný výsledek řízení nemá tato informace žádný faktický dopad, nicméně krajský soud ji chápe tak, že žalovaný měl v úmyslu poukázat na neukázněnost žalobkyně, která svým chováním dělá vše proto, aby motorové vozidlo zkrátka po nějakou dobu řídit nemohla.

Jak již zmíněno, žalobkyně spatřovala pochybení žalovaného v tom směru, že záznam bodů v důsledku posledního jí spáchaného přestupku nebyl způsobilým podkladem, neboť vykonatelnost rozhodnutí byla odložena. Žalobkyně apelovala na nezbytnost potřeby logického a teleologického výkladu dané právní normy, **kdy prostý jazykový výklad bez vnímání a poznání smyslu a obsahu právní normy vtělené do právního textu nemůže být jedinou výkladovou metodou.** Na podporu správnosti svého názoru odkázala na konkrétní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a nález Ústavního soudu, jak jsou specifikovány v tomto odůvodnění rozhodnutí v části zachycující podstatný obsah žaloby.

Žalobkyně tedy v zásadě tvrdí, že pokud byl správním orgánem odložen výkon rozhodnutí, pak záznam bodů v souvislosti s tímto rozhodnutím nemůže být způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

Odložení výkonu rozhodnutí v případě, že je rozhodnutí o přestupku předmětem přezkumného soudního řízení, upravuje ust. § 83 zákona o přestupcích. Podle tohoto ustanovení požádá-li účastník, který podal návrh na přezkoumání rozhodnutí o přestupku soudem, o odložení výkonu rozhodnutí, správní orgán jeho žádosti vyhoví.

Je otázkou, co je vlastně svým charakterem a následkem záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, resp. ten záznam, na základě kterého se řidič „vyboduje“ a je

povinen odevzdat řidičský průkaz v důsledku pozbytí řidičského oprávnění a zda-li se jedná o sankci (trest), na který lze vztáhnout důsledky odložení výkonu rozhodnutí správního orgánu.

S námitkou, kterou učinila žalobkyně stěžejním důvodem žaloby, se soudní praxe již setkala. Naposledy se této problematice velmi podrobně a s náležitou právní argumentací, která se vypořádává se žalobní námitkou vznesenou právě v tomto konkrétním řízení, věnoval Krajský soud v Plzni ve svém rozsudku ze dne 20. 3. 2013, č. j. 17A 54/2011-40. Nadepsaný krajský soud se s právní argumentací a závěry vyslovenými k danému problému Krajským soudem v Plzni jednoznačně ztotožňuje a odkazuje se na ně, neboť v nyní projednávané věci by jinými či velmi podobnými slovy argumentoval shodně.

K samotné sporné otázce vznesené v žalobkyně uvádí krajský soud následující.

Pokud byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku, což sporováno není, pak správní řád dává možnost ukládat různé povinnosti: sankce a ochranná opatření (§ 11 a § 16 zákona o přestupcích), tj. povinnost něco strpět, event. něco dát či se něčeho zdržet. Dále lze po pachateli přestupku požadovat náhradu nákladů spojených s projednáváním přestupku (§ 79 odst. 1 téhož zákona) a případně i náhradu majetkové škody (§ 70 odst. 2 citovaného zákona). Z tohoto výčtu možných sankcí je zjevné, že zaznamenání bodů není povinnost uložená v přímé souvislosti s tím kterým spáchaným přestupkem. Fakticky se jedná o jakousi formu či způsob „varování“ neukázněného řidiče v tom směru, že bude-li pokračovat v porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích, nastane při dosažení dvanácti bodů důsledek jeho rizikového chování spočívající v pozbytí řidičského oprávnění a odevzdání řidičského průkazu. Zatímco u konkrétního přestupku obvykle bezprostředně následuje některá ze zákonem stanovených sankcí, tak k pozbytí řidičského oprávnění v důsledku „vybodování se“ dojde systematickým jednáním a chováním řidiče, který opakovaně porušuje zákonem uložené povinnosti. Je tedy plně na osobě toho kterého řidiče, zda-li výše zmiňovaný následek nastane či nikoli.

K problematice zaznamenávání bodů v registru řidičů Krajský soud v Plzni v citovaném rozhodnutí uvedl: *„Zaznamenávání (započítávání) stanoveného počtu bodů v registru řidičů však není povinností uloženou rozhodnutím o přestupku a nemůže tu tedy jít o výkon rozhodnutí, nýbrž je zákonným důsledkem porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a jedná se zde tudíž o jiný právní následek rozhodnutí o přestupku. To, zda takový záznam vůbec zasáhne do právní sféry provinivšího se řidiče, ostatně záleží hlavně na opakovanosti sledovaného jednání a běhu stanovených lhůt.“*

K otázce vzájemného vztahu odkladu výkonu rozhodnutí a záznamu bodů jako – řečeno slovy žalobkyně – v takovéto situaci nezpůsobilého podkladu pro záznam, lze opět odkázat na citované rozhodnutí Krajského soud v Plzni, který k této otázce uvádí následující: *„Lze shrnout, že uznají-li správní orgány projednávající přestupky obviněné vinnými z přestupku, zpravidla jim konstitutivním výrokem o sankci ukládají povinnost něco dát a/nebo něčeho se zdržet. Od 1. 7. 2006 navíc správní orgány registrující řidiče na základě deklaratorního výroku o vině zaznamenávají (započítávají) řidičům zákonem stanovený počet bodů v registru řidičů. Sankce*

(pokuta a/nebo zákaz činnosti) jako povinnosti uložené rozhodnutím podléhají výkonu rozhodnutí, záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů představuje jiný právní následek (účinek) rozhodnutí. Sankce je možno sistovat odložením výkonu rozhodnutí podle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích. Záznam (započtení) bodů v registru řidičů jako jiný právní následek (účinek) rozhodnutí o přestupku není možno pozastavit odkladem výkonu rozhodnutí, lze mu však dočasně zamezit přiznáním odkladného účinku žalobě podle § 73 s. ř. s. Pokuta a/nebo zákaz činnosti působí újmu samy o sobě, záznam bodů v registru řidičů může – sekundárně – znamenat újmu jen spolu s jinými záznamy. Z tohoto důvodu nemůže vadit ani to, že zatímco odložení výkonu rozhodnutí podle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích je na straně správních orgánů v režimu jakéhosi automatismu, přiznání odkladného účinku žalobě soudem vyžaduje ze strany žalobce tvrzení (a prokázání) hrozby újmy stanovené intenzity a nerozpornosti s důležitým veřejným zájmem.“

Je rovněž namístě zmínit, že ust. § 83 odst. 1 správního řádu hovoří o „odložení výkonu rozhodnutí“, zatímco ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. hovoří v tom směru, že za splnění zákonem stanovených podmínek soud „přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí....“. Pokud žalobkyně na podporu správnosti svého názoru argumentovala nálezem Ústavního soudu ze dne 30. 9. 2008, sp. zn. II. ÚS 1260/07, pak se tento ve svém nálezu nezabývá odložením výkonu rozhodnutí podle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích, nýbrž odkladným účinkem žaloby podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s.

Ve shodě s názorem Krajského soudu v Plzni lze konstatovat, že „*pozastavení právních účinků (následků) rozhodnutí o přestupku může být dosaženo buď žádostí ke správnímu orgánu podle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích, nebo (za splnění stanovených podmínek) návrhem k soudu podle § 73 odst. 2 s. ř. s. Jde o dva relativně samostatné instituty. Jejich vzájemný poměr spatřuje zdejší soud v tom, že ochrana žalobce podle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích je primární, zatímco jeho ochrana podle § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. může nastoupit teprve tehdy, jestliže ochrana podle citovaného ustanovení zákona o přestupcích by v daném případě nebyla dostatečná. Případem právního účinku (následku) rozhodnutí o přestupku, který není odvrátitelný odložením výkonu rozhodnutí podle § 83 odst. 1 zákona o přestupku, je pak právě záznam (započtení) stanoveného počtu bodů v registru řidičů.“* Lze tak uzavřít, že odložení výkonu rozhodnutí o přestupku správním orgánem podle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích se nevztahuje na záznam („započítání“) bodů v registru řidičů.

Krajský soud z důvodů výše objasněných neshledal v projednávané věci pochybení správního orgánu, a proto žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

IV. Náklady řízení

O nákladech řízení rozhodl krajský soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná. V případě žalovaného pak objektivně žádné náklady řízení v souvislosti s touto žalobou nevznikly.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 15. srpna 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu